

ЗАВЖДИ УДВОХ В ОДНОМУ ЧОВНІ

Колись, немов в одному човні,
Ви обнялись і попливли,
Не згледілись, а ось вже повних
Сімнадцять років прожили.

З роками човен підростає,
Він вже великий корабель,
В любові й мирі, як буває,
Йому не страшно хвиль і скель.

Над ним здіймаються вітрила,
Як у троянди пелюстки,
Несуть вперед вас, наче крила,
Кудись, в майбутнє, крізь роки.

Тепер вже в вас, як два грибочки,
Неквапом доці підросли,
Вони, немов м'які клубочки
По черзі в школу он пішли.

Отож сім футів вам під кілем,
Як у сімнадцять, щоб без хвиль,
Миналися і рифи й мілі
На безлічі майбутніх миль!

Сьогодні новий риф з'явився –

Курс треба правильний знайти,
Ще Одиссей колись зловчився,
Харібду й Сціллу обійти!

В рожеві ваші роковини
Шлемо батьківський свій привіт,
Погодної бажаєм днини
Й троянди новий перецвіт!

Попереду у вас майбутнє,
Воно хай завжди манить вас,
І будуть святом в ньому будні,
Отак і йдіть у новий час!

Бажаємо вам не старіти
Й не опускати голови,
У парі новим дням радіти
Та й жити з мудрістю сови.

Дата написання вірша: 2021-09-24